

[Tinning]

Jeg synes også, det var godt, at fru Birthe Hansen netop pegede på, at de offentlige transportmidler jo er indrettet på en sådan måde, at offentlige transportmidler ikke er noget svar, for de kan ikke bruges – ud over at der er en gruppe svært fysisk handicappede, som faktisk har problemer med overhovedet at nå hen til stoppestedet og den slags.

Et andet punkt, jeg godt vil fremdrage, er den lille misundelse, som vel lige stak sit hoved frem. Fru Birgith Mogensen var inde på det under debatten om et tidligere forslag, hvor hun talte om handicappedes adgang til biler til favørpris. Ikke sandt, man får et lille tilbud? Så enkelt kan det nu ikke formuleres. Fru Aase Olesen var også inde på, at der vel havde været mulighed for at stramme en smule, uden at man sådan ligefrem gjorde for stor skade ved det, fordi en del af befolkningen synes, de handicappede har det for godt.

Jeg vil ikke benægte, at en stor del af befolkningen mener, at de handicappede har det for godt, især i forhold til biler. Der er givetvis rundt omkring en vis misundelse over de handicappedes adgang til biler. Men det må også være vores opgave som politikere at vende os imod den slags, fordi sagen netop er, at de handicappede har et behov for den bil, som er totalt uden sammenligning med andre menneskers. Det må vi fortælle åbent, når vi støder på denne lille misundelse. I stedet for at bakke for den og bøje nakken må vi selvfølgelig forklare, hvordan tingene hænger sammen, og stille op imod den og understrege, at der jo altså er forskel på, hvad vi andre bruger en bil til – vi kan jo dog i mange tilfælde gå hen og tage bussen eller toget – og så de handicappede, som ikke har den mulighed.

Ellers synes jeg, det er rigtigt, at det her i høj grad handler om at få nogle konkrete oplysninger frem på bordet, hvad enten det nu skal ske via henvendelser fra handicaporganisationer og andre handicappede eller vi kan finde andre veje til det.

Jeg vil godt lige til sidst som svar på fru Pia Kjærsgaards spørgsmål sige, at det, vi refererer til, vil vi selvfølgelig godt under udvalgsarbejdet dokumentere nøjere. Det var statens bilinspektion, som i forbindelse med ændringen i 1981 skønnede, at forslaget om at ændre udskiftningsperioden fra 4 til 6 år ikke ville medføre forøgede reparationsudgif-

ter, men det har vist sig at være forkert, det medfører forøgede reparationsudgifter.

Jeg mener også, vi alle har fået en henvendelse fra Landsforeningen af Vanføre, hvori man skønner den gennemsnitlige kilometerpris for en handicapbil, og hvoraf man kan se, at den er steget helt voldsomt de sidste par år.

Det er derfor bare i al stilfærdighed et forsøg på at påpege, at også her sker der det, at det ikke altid er de sagkyndige, der har ret, men at vi tit bliver bedre vejledt, når vi spørger de folk, der har skoen på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.59

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 103:

Forslag til folketingsbeslutning om statsstøtte til landets handicaporganisationer.

Af Tinning (VS) m.fl.
(Fremsat 11/2 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Beslutningsforslaget opfordrer regeringen til i samarbejde med landets handicaporgani-